

Verlag marathon Rome

13 maart 2005

Na de kustmarathon ergens begin oktober, waar KASVO met een aflossingsploeg deelnam aan de ekiden, werden er door enkele joggers reeds plannen gemaakt voor een voorjaarsmarathon. De keuze viel op de marathon van Rome op 13 maart. Luc Vanrumbeke nam meteen de organisatie op zich en de eerste inschrijvingen kwamen al snel binnen. Kenny en ikzelf lieten ons wat later tussen pot en pint overhalen om toch maar eens een marathon te lopen, vier maanden voorbereiding zouden immers toch moeten volstaan om dat aan te kunnen dachten we toen. Uiteindelijk kwamen er negen inschrijvingen binnen van lopers: Michele Loprete, Christophe Lamont en mama Monique, Johan Rotsaert, Luc Vanrumbeke, Marc Vanmaldegem die zijn 25^e marathon ging lopen en dan nog Hans Bosschaert, Kenny Debisschop en ikzelf die aan onze eerste marathon toe waren. Als supporters sloten zich daar nog Renate Claeys, Carine Geiregat en Anne Marie, de vrouw van Marc, bij aan.

De trainingen werden dan ingezet onder de deskundige leiding van onze trainer Johan Pareyt. De weken vlogen voorbij, de duurlopen op zondag werden steeds langer en begonnen daarom ook steeds vroeger (waar sommigen onder ons moeite mee hadden) en bijna iedereen werd wel getroffen door kleine kwaaltjes die de voorbereiding afremden. Ergst getroffen was onze organisator Luc die een aantal weken voor de marathon een verbod kreeg om te lopen van zijn tandarts omwille van een operatie.

Vrijdag 11 maart was het dan zover, om 3u45 's morgens werd er verzamelen geblazen aan het station van Ronse. Na een fietserswegomlegging gevolgd te hebben in Ronse, kwamen we dan uiteindelijk toch op de juiste weg richting Charleroi waar onze vlucht naar Rome Ciampino vertrok om 7u30. Na een vlekkeloze, maar vooral ook wolkenloze vlucht met een schitterend uitzicht op de besneeuwde alpentoppen, landden we zo'n 20 minuten voor tijd in Rome. Bij het afhalen van de bagage aan de band bleek er echter 1 valies te ontbreken, uitgerekend deze van onze reis leider Luc. Na wat heen en weer geloop langs de band, werd de dienst verloren bagage ngeschakeld. Plotseling kwam de valies boven water, mooi verdoken tussen de rest van onze bagage. Een snoodaard had ze daar tussen gezet, we zullen maar geen namen noemen hé Michele. Na dit kleine incident gingen we op zoek naar een bus die ons naar het station Termini zou brengen. Na een tijdje heen en weer gestuurd te worden, vonden we dan uiteindelijk de juiste bus. Een uurtje later stonden we reeds aan het station waar we onze zoektocht te voet verder zetten richting hotel. Onderweg naar het hotel werd Hans dan nog lastig gevallen door drie meisjes die aan het schooien waren en een tiental minuten verder bleek plots dat die er met zijn portefeuille van door waren. Meteen werden alle bankkaarten geblokkeerd en een aantal personen keerden terug naar de plaats van het onheil, maar konden daar niemand meer aantreffen. De sfeer werd daardoor een stuk minder en we trokken dan maar verder richting hotel. Ons snel een beetje installeren en dan een restaurantje gaan zoeken om de hongerige magen te spijzen. In de namiddag werd dan besloten om een stadswandeling te maken langs een aantal monumenten zoals de fontein van Trevi, de Piazza Venezia en het Colosseum. De avond werd afgesloten met een pizzatje bij het vroegere restaurant

van Michele, enkelen zetten echter door en zakten nog een stukje langer door in een cafeetje met een plaatselijke schone.

Zaterdag trokken we dan richting Vaticaanstad met een bezoek aan het museum , waar we toch een aantal uurtjes rondliepen en pijltjes volgden eer we in de echte Sixtijnse kapel raakten. Toen we daar tegen een uur of drie buiten kwamen, besloten we van een lichte maaltijd te verorberen. Daarna werd koers gezet naar de Marathon Village om onze startnummers en ons marathonpakket af te halen.

Na wat zwartrijden met tram en metro bereikten we onze eindbestemming waar het een drukke bedoening was, 10 000 mensen die hun nummer moeten afhalen verspreid over drie dagen. Daarna gingen we dan terug richting hotel, waar we een verkwikkende douche namen, om 's avonds de broodnodige hoeveelheid pastas in te nemen voor de grote dag morgen. Erna dronken we nog een laatste glas bij onze plaatselijke schone om dan uiteindelijk tegen 22u30 in ons bedje te kruipen om toch goed uitgerust aan de start te verschijnen zondag.

Op aanvraag werd het ontbijt vervroegd naar 7u, aangezien de start toch al om 9u was. Iedereen deed de nodige hoeveelheid energie op, elk op zijn manier. Bij de debutanten was er toch al een gespannen sfeer aanwezig. Er werd besloten om een Belgische vorm van de ekiden aflossingsmarathon in te voeren. Renate liep de eerste 30 km, waarna ze Luc zijn nummer doorgaf aan Carine die de laatste 12 km voor haar rekening nam. Om 8u vertrokken we dan, lichtjes joggend, richting colosseum waar de start gegeven werd. Aangezien we goed op tijd aan de start verschenen konden we nog redelijk vooraan in ons vak plaatsnemen dat liep vanaf nummer 5500 tot het laatste nummer. Wijzelf hadden allemaal nummers rond de 8000, uitgezonderd Monique die in het 2^e startvak mocht plaatsnemen aangezien ze daar 2 jaar geleden reeds een tijd had neergezet. Ze verkoos echter om bij ons te blijven om zo in groep de start te nemen. Stipt om 9u werd dan de start gegeven en na een aantal minuten konden wij ook de startlijn overschrijden om dan te proberen op te schuiven in de massa zodat we ons eigen tempo konden lopen. Michele schoot er meteen vandoor om halverwege net onder de 1u30 door te komen, uiteindelijk behaalde hij een eindtijd van 3u04'. Kenny en ik ontvluchtten de groep om samen onze wedstrijd verder te zetten, na een 5-tal km konden we ons eigen tempo lopen om halverwege net onder de 1u34' door te komen. Kenny begon al iets meer af te zien en ik zat nog redelijk fris, zodat ik dan maar besloot alleen verder te gaan en ietsje te versnellen gezien het zo vlot ging. Na 30 km begon ik echter ferm af te zien en stakte het tempo toch. Een aantal wandelpauzes werden ingelast en op km 35 en 40 nam ik uitgebreid de tijd om de nodige suikers en sportdrank in te nemen. Uiteindelijk kwam ik in een tijd van net boven de 3u10' over de aankomst, compleet leeggelopen maar toch heel tevreden en een aantal blaren rijker. Kenny verging het echter minder goed in zijn 2^e helft, hij kreeg krampen en zijn tempo werd almaar trager om uiteindelijk in een tijd van 3u27' de finish te overschrijden. Marc vormde van in de start een treintje met als passagiers Johan, Christophe, Monique en debutant Hans om halverwege rond de 1u43' door te komen. In de 2^e helft viel het groepje dan een beetje uiteen en het was Monique die als eerste over de aankomst kwam als 44^e vrouw gevolgd door zoon Christophe die nog net voor de finish voorbij Marc wist te geraken. Een 5-tal minuten later kwamen ook Hans en Johan over de aankomst. Renate en Carine liepen een heel sterke aflossing en brachten zo het persoonlijk record van Luc op 3u20. Carine beleefde er enorm veel

plezier aan door in de laatste 12 km al die lijken op te rapen. Nadat we gehergroepeerd waren aan de aankomst zetten we onze tocht in richting hotel, dit ging al een stuk minder vlot dan deze morgen. In het hotel aangekomen namen we een verkwikkende douche met daarna een uurtje rust om uiteindelijk in de kamer van Marc te verzamelen voor de traditionele after-party. 's Avonds werd er dan een uitgebreide maaltijd verorberd en daarna gingen we op zoek naar een cafeetje om iets te drinken, wat niet zo evident is in Rome. Na een zoektocht van een goed uur vonden we dan toch nog iets, maar tegen 2u sloot dit cafeetje al zodat we weer op zoek konden gaan, maar nergens nog iets vonden dat open was. We zetten dan maar koers richting hotel om in ons bedje te kruipen totdat Luc plots op het lumineuze idee kwam om es te gaan kijken aan het station waar we nog een kraampje vonden waar we een Heineken konden bemachtigen. Met onze buit trokken we dan richting hotel om ons laatste pintje uit te drinken op de kamer van Luc en Michele. Daarna kropen we in ons bedje om een paar uurtjes later terug te ontwaken voor ons laatste ochtendmaal in het hotel, de ene had al wat meer problemen met de benen dan de andere zodat de term breakdancen toepasselijk werd.

De rest van de dag werd gevuld met het inpakken van de valiezen, waarna er groepjes werden gevormd. Een aantal onder ons trok erop uit om nog een laatste beetje cultuur op te doen, anderen verkozen dan weer om de laatste uurtjes te vullen met shopping. Na een laatste drankje genuttigd te hebben op een terrasje was alles echt wel EMPTYYYYYYYYY en trokken we dan terug richting hotel om onze bagage op te halen en de bus te nemen richting luchthaven Ciampino waar onze vlucht om 20u30 opsteeg. Een 2-tal uurtjes vliegen later landden we in Charleroi waar de wagens van de parking werden gehaald, er werd afscheid genomen en de terugrit richting thuisfront werd ingezet zodat iedereen tegen 1u in zijn bedje raakte en kon dromen van een volgende marathon. Voor de ene zal dit al vlugger uitkomen dan voor de andere, maar dit onvergetelijke weekend zal iedereen toch wel bijblijven.

[Wouter Blommaert](#)

Michele:	3u04'17"	482 ^o plaats
Wouter:	3u10'07"	647 ^o plaats
Luc:	3u20'27"	1093 ^o plaats
Monique:	3u26'41"	44 ^o plaats
Kenny:	3u27'21"	1501 ^o plaats
Christophe:	3u28'14"	1555 ^o plaats
Marc:	3u28'18"	1563 ^o plaats
Hans:	3u33'45"	1852 ^o plaats
Johan:	3u34'18"	1889 ^o plaats
